Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5835/2025
17.07.2025. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Миросављевић, председника већа, др Илије Зиндовића, Мирјане Андријашевић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Високи савет судства, Привредни суд у Београду, који заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради новчаног обештећења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 187/24 од 22.02.2024. године, исправљене решењем истог суда Гжрр 187/24 од 19.07.2024. године, у делу одлуке о трошковима поступка, у седници одржаној 17.07.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 187/24 од 22.02.2024. године, исправљене решењем истог суда Гжрр 187/24 од 19.07.2024. године, у делу одлуке о трошковима поступка, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 187/24 од 22.02.2024. године, исправљене решењем истог суда Гжрр 187/24 од 19.07.2024. године, у делу одлуке о трошковима поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Трећег основног суда у Београду Прр 95/22 од 05.06.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року исплати 1.500 евра у динарској противвредости по средњем курсу НБС на дан исплате са затезном каматом у складу са Законом о затезној камати почев од 05.06.2003. године до исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев у преосталом делу којим је тужилац тражио да се обавеже тужена да му на име новчаног обештећења исплати још 1.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом почев од 05.06.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 67.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, одређено је да ће новчано обештећење из става првог изреке пресуде исплатити из средстава буџета Републике Србије у оквиру средстава која су намењена покрићу текућих расхода Привредног суда у Београду.

Виши суд у Београду је пресудом Гжрр 187/24 од 22.02.2024. године, исправљене решењем истог суда Гжрр 187/24 од 19.07.2024. године, ставом првим изреке, одбио жалбе парничних странака и потврдио првостепену пресуду. Ставом другим изреке, одбијен је захтев парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против пресуде донете у другом степену, у делу одлуке о трошковима поступка, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизијио одлучи као у изуезтно дозвољеној применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. ЗПП. Ревизијом се оспорава одлука о трошковима поступка. С обзиром на то да суд по окончању спора, у сваком конкретном случају, у зависности од исхода спора, на основу поднетих захтева странака, одлучује о трошковима поступка, ценећи одредбе Закона о парничном поступку, то нису испуњени услови за одлучивање о дозвољености ревизије, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе нити је потребно ново тумачење права.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 14.04.2022. године са захтевом за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року у износу од 3.000евра у динарској противвредности.

Одредбом члана 27. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15), прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом сходно се примењују одредбе у споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак (став 1.) и да ревизија није дозвољена (став 3.).

Имајући у виду да у поступку по тужби за новчано обештећење ревизија није дозвољена у смислу члана 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, то је Врховни суд донео одлуку као у ставу другом изреке на основу члана 413. ЗПП.

Председник већа – судија
Драгана Миросављевић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић